

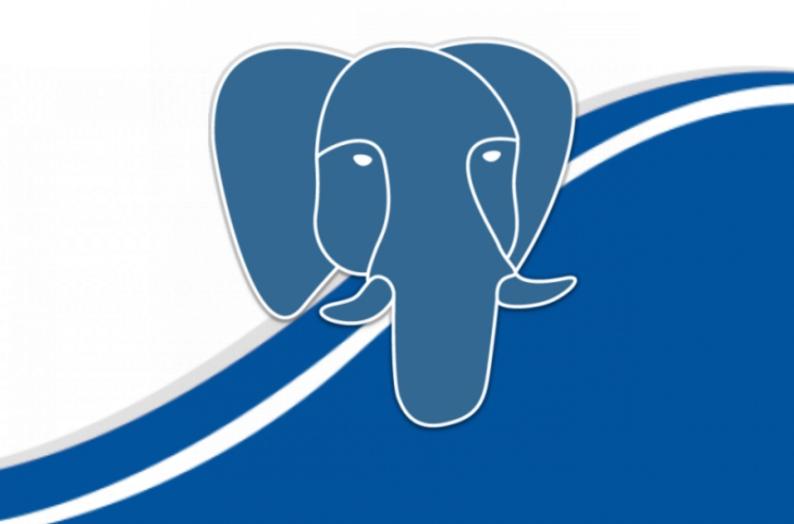

DAVID CASTRO VILAS

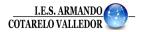
Proxecto final do Ciclo Formativo de Técnico Superior en Administración de Sistemas Informáticos en Rede. Curso 2020/2021. IES ARMANDO COTARELO VALLEDOR

Curso 2020-2021

Alta dispoñibilidade con PostgreSQL

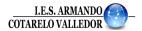

Índice

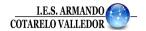
1 Obxectivos do proxecto	4
1.1 Terminoloxía e principios básicos	4
1.2 O producto final	4
1.3 Motivación persoal	5
2 Análise	5
2.1 Necesidades	5
2.2 Dificultades	6
2.3 Organización de tarefas	7
3 Deseño	8
3.1 WAL Logging: a replicación de PostgreSQL	8
3.2 WAL Archiving: backups e PITR	9
3.3 Xestión do cluster e failover automático	10
3.4 Seleccionando un DCS	11
3.5 Balanceo de carga con HAProxy	13
3.6 Engadindo un pool de conexións	15
3.7 PGBackRest: o repositorio de backups	17
3.8 Deseño da infraestrutura	18
4 Implementación	20
4.1 Sistemas	20
4.2 Táboa de direccionamento	20
4.3 Creación do cluster de Etcd	20
4.4 Configuración do cluster de Patroni	22
4.5 Configuración de PGBouncer	26
4.6 Configuración de HAProxy Keepalived	28
4.7 Montando o repositorio de backups	33
4.8 Estimación e planificación da posta en marcha	36
5 Soporte e mantemento	37
5.1 Distribución dos sistemas	37
5.2 Copias de seguridade	37
5.3 Plan de continxencias	38
5.4 Supervisión e monitorización	38
5.5 Actualizacións	39
6 Estudo económico	40
6.1 Doos: Databasa os a Sarrigo	40

6.2 Amazon Aurora	41
6.3 Heroku	41
6.4 Cloud SQL	41
6.5 Azure SQL	42
6.6 Custos da infraestrutura e os servizos contratados	42
6.6.1 Hardware	42
6.6.2 Persoal	44
7 Posibles melloras	44
8 Dificultades atopadas	45
9 Conclusións	47
10 Bibliografía e referencias	47
11 Anexos	49
11.1 Bootstrap dunha réplica a partires dun backup	49

1 Obxectivos do proxecto

Neste proxecto vou a investigar diferentes ferramentas de código aberto que permitan implementar un servizo de base de datos PostgreSQL con alta dispoñibilidade e elaborar unha infraestrutura personalizada con elas.

1.1 Terminoloxía e principios básicos

Os principios do deseño:

A clusterización dun servizo de base de datos é o proceso de combinar varios servidores ou instancias que conectan unha única base de datos. Un único servidor pode non ser suficiente para xestionar un gran volume de peticións ou unha base de datos de gran tamaño.

Clusterizando unha base de datos obtemos:

- Redundancia de datos: todos os nodos están sincronizados, contendo exactamente os mesmos datos, de maneira que se un falla temos outro perfectamente operativo e sincronizado.
- Balanceo de carga: repartir as solicitudes dos clientes entre os distintos nodos permite dar servizo a un maior volume de usuarios e reduce o risco de fallo por sobrecarga ou incapacidade de atender a un gran número de peticións.
- Alta dispoñibilidade: que o servizo se execute de maneira ininterrompida e sen fallos o maior tempo posible. A alta dispoñibilidade ten 3 principios fundamentais:
  - A eliminación de SPOFs (Single Points Of Failure). Isto é que ante o fallo dunha parte do sistema este non colapse na súa totalidade.
  - Crossover confiable: un mecanismo que permita realizar un switchover automático no caso de fallo. É dicir, que se un nodo falla o sistema sexa capaz de promocionar outro ao seu nivel ou levantar un novo.
  - Detección de fallos: se os puntos 1 e 2 se revisan de maneira proactiva, un usuario nunca debería atoparse ante un fallo total do sistema.

1.2 O producto final

O propósito deste traballo de investigación é deseñar unha infraestrutura de bases de datos que ofreza un servizo fiable e ininterrompido, que poida atender un gran volume de peticións e que teña unha resposta ante fallos automatizada o máximo posible.

Unha infraestrutura deste tipo é un produto atractivo para calquera empresa que precise dunha base de datos para calquera dos seus servizos. O tempo que un

servizo está caído pode resultar moi custoso para unha organización polo que a alta dispoñibilidade é algo ao que se tende case de forma natural.

O downtime (tempo que un servizo está caído) é caro, pero evitar o downtime é aínda máis caro, polo que ofrecer unha solución que non necesite monitorización ou supervisión constante reduce os custos enormemente.

PostgreSQL é a base de datos favorita dos desenvolvedores de software hoxe en día e son moitas compañías de software que buscan unha solución que non só dea soporte continuo ás súas aplicacións, se non que tamén sexa escalable e o máis autosuficiente posible.

1.3 Motivación persoal

Fai xa uns meses que me picou a curiosidade e me entraron as ganas de aprender sobre PostgreSQL. Isto xuntouse con que na miña empresa da FCT teñen aplicacións Java con estado, polo que pensei que podía ser interesante investigar distintas maneiras de mellorar a súa infraestrutura actual, avalialas e potencialmente implantalas nun <u>contorno</u> de produción nun futuro a medida que a empresa medra.

Actualmente no caso de que falle o servidor principal, levantar o secundario e promocionalo é un proceso manual. Aínda que non resulte algo complicado, aumenta o downtime potencial do servizo, ademais de que non se está aproveitando ao máximo o hardware xa que só un servidor atende peticións á vez, non se reparte a carga.

2 Análise

2.1 Necesidades

Entón, por onde comezamos?

Para comezar precisamos varias instancias de PostgreSQL: unha primaria e dúas secundarias (standby). Sería o ideal para que no caso de fallo non quede só unha en execución.

Estas instancias ou nodos deberán sincronizarse periódicamente, en intervalos o máis curtos posible.

Os datos entre os servidores deben ser idénticos para que non haxa problemas ao cambiar entre un ou outro.

Cando un servidor falle, o sistema debería ser capaz de detectar o estado dos outros nodos e promocionar a primario a calquera dos dous, así como de detectar cando o nodo caído volva a estar en funcionamento e reintroducilo no cluster co rol de standby.

Isto está moi ben...pero que hai da repartición da carga de traballo?

Empregando un balanceador de carga podemos repartir as conexións ou as consultas á base de datos que sexan de só lectura entre os tres nodos, que serán hot standby, polo que non estarán esperando un fallo do primario para entrar en funcionamento, se non que estarán sendo empregados en conxunto, non desperdiciando o hardware en ningún momento en comparación co standby tradicional.

As consultas de lectura son as máis frecuentes, polo que é conveniente repartilas, e as de lectura e escritura poden ir ao nodo principal sen problema.

O balanceador de carga deberá ser **escalable** e permitir o **auto failover** igual que o serán os tres nodos de PostgreSQL. Para isto precisamos un balanceador de carga de respaldo polo menos, e algún sistema que monitorice o servizo e no caso de fallo promocione ao balanceador de carga de respaldo a principal, e que poida reintroducir ao caído cando sexa restaurado.

Connection Pooling

Se pretendemos que a nosa solución sexa o máis escalable posible e que aproveite ao máximo os servizos de base de datos precisamos un pool de conexións para cada nodo de PostgreSQL.

Un pool de conexións mellora a eficiencia da base de datos optimizando a xestión da carga de traballo. Cun pool de conexións temos un mediador entre un cliente ou aplicación e a base de datos.

O pool contén un número de conexións abertas constantemente coa base de datos e recibe e redirixe as peticións dos clientes permitíndolles empregar temporalmente unha desas conexións.

Como estas conexións xa están establecidas, redúcese a carga que supón crear un novo proceso cada vez que un cliente se conecta con PostgreSQL e permite empregar os recursos que se gastarían en abrir estes procesos en servir máis peticións ou acelerar as existentes.

Axilidade

Proporcionar un método sinxelo de conectar aplicacións ou clientes á infraestrutura sen quebradeiros de cabeza, e, no caso de que algún sistema falle, reducir o impacto no lado do cliente ou facelo imperceptible.

2.2 **Dificultades**

A principal dificultade reside en que moitas das ferramentas necesarias para implementar isto que propoño son novas para min, así como o xestor de base de datos escollido, polo que vai ser un traballo de investigación extenso.

2.3 Organización de tarefas

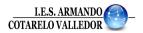
Ao longo destas semanas realizarase unha investigación exhaustiva das tecnoloxías e plantexarase unha infraestrutura que acomode as distintas ferramentas escollidas e optimice o traballo.

Unha vez teñamos escollido un stack tecnolóxico, comezarase coa preparación dos equipos e a instalación dos distintos servizos:

- PostgreSQL con replicación de BBDD mediante un xestor de clusters que permita o autofailover.
- O xestor de clusters precisará un DCS, é dicir, un mecanismo que lle facilite a toma de decisións á hora de promocionar un nodo e establecer as réplicas.
- Balanceador de carga para repartir as peticións á base de datos entre as distintas instancias.
- O DCS precisa outras instancias de respaldo, que se configurarán unha vez a versión básica do deseño funcione acorde ao esperado.
- Montarase un respaldo para o balanceador de carga e implementarase un sistema que permita cambiar entre os dous no caso de que falle o principal.

- Para o máximo aproveitamento do servizo de BBDD, instalarase e configurarase un pool de conexións.
- Faranse probas ante situacións críticas para confirmar a eficacia do sistema.
- Implementarase un mecanismo de respaldo para as BBDD e documentaranse métodos de iniciar o cluster a partires dos backups realizados.

3 Deseño

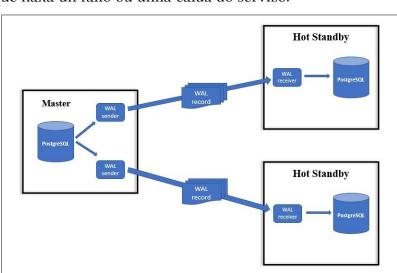
3.1 WAL Logging: a replicación de PostgreSQL

Para manter todas as instancias do servizo de BBDD actualizadas en todo momento empregaremos a **replicación WAL**.

WAL son as siglas de Write-Ahead Logging, o protocolo empregado por PostgreSQL para asegurarse de que todos os cambios que se realizan nunha base de datos se rexistran correctamente na orde na que acontecen.

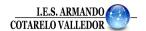
O WAL axuda no mantemento da integridade de datos facilitando a recuperación dos mesmos no caso de que haxa un fallo ou unha caída do servizo.

Aquí é onde entra en acción a replicación por retransmisión (streaming replication):

O servidor que teña o rol de primario retransmitirá os rexistros WAL por segmentos aos outros servidores mediante conexión directa, de maneira que os datos sempre estean sincronizados. A ventaxa da retransmisión destes rexistros é que non se envían cando se acada o límite de capacidade, se non que se fai de forma inmediata, polo que o estado da base de datos será idéntico en todo momento.

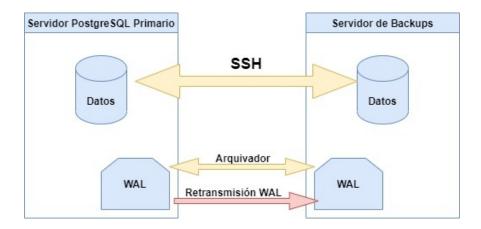

3.2 WAL Archiving: backups e PITR

Postgres almacena os arquivos WAL no directorio pg_wal do datadir, pero estes arquivos non están protexidos e poden ser borrados ou sobrescritos polo servidor, polo que dispoñemos da posibilidade de facer unha copia destes arquivos nun directorio distinto.

Para isto temos que habilitar **archive_mode**, especificar un modo de facer o arquivado mediante **archive_command** e o nivel de detalle do almacenamento WAL que queremos:

- Minimal: só a información requerida para a recuperación ante unha caída de servizo, non sirve para a replicación.
- Replica: a información xusta para facer a replicación.
- Logical: información requerida para a replicación lóxica.

Point In Time Recovery (PITR)

A recuperación dun punto no tempo ou PITR permítenos executar únicamente aqueles arquivos WAL necesarios para retornar a base de datos a un momento concreto. Isto é moi útil se a BBDD entra nun estado de erro e se precisa restablecer dende un punto no que se saiba con certeza que non se corrompeu a información.

Para que se poida realizar a PITR precisamos:

- Un backup completo da base de datos
- Arquivamento WAL

3.3 Xestión do cluster e failover automático

Entre as alternativas máis destacables hoxe en día atópanse **PAF** (Failover Automático de PostgreSQL), **REPMGR** e **Patroni**.

Elaborouse unha táboa comparativa entre estes tres frameworks de alta dispoñibilidade:

PROS E CONTRAS	PAF	REPMGR	PATRONI
AUTOMATIZA A INICIALIZACIÓN E A Configuración de Postgresql	×	⋞	√
XESTIONA OS FALLOS DOS NODOS E ELIXE SUBSTITUTOS	⋞	⋞	∜
REACCIONA ANTE UN ESCENARIO SPLIT BRAIN*	⋞	×	⋞
INCLÚE COMPLETA MONITORIZACIÓN E XESTIÓN ANTE FALLOS DE REDE	⋞	×	⋞
PERMITE XESTIONAR UN NODO DENDE CALQUERA OUTRO DO CLUSTER	⋞	×	∜
DETECTA ERROS DE CONFIGURACIÓN NOS NODOS EN STANDBY	×	×	*
REQUIRE ABRIR PORTOS ADICIONAIS NO FIREWALL	PACEMAKER + COMUNICACIÓN UDP PARA COROSYNC	*	REST API PARA PATRONI, MIN. 2 PORTOS PARA O DCS
SOPORTA CONFIGURACIÓN BASEADA EN NAT	×	√	✓/
PG_REWIND AUTOMÁTICO (RESINCRONIZACIÓN DE NODOS DIVERXENTES)	*	⋞	
NOTIFICACIÓN MEDIANTE SCRIPTS DO USUARIO PARA EVENTOS REXISTRADOS	৶	⋞	</td
XESTIONA A RECUPERACIÓN DA SAÚDE DOS NODOS INVIDIDUALMENTE	৶	*	</td
SOPORTA API REST	*	*	</td
SOPORTA INTEGRACIÓN CON HAPROXY	×	×	
• EVITA QUE UN NODO QUE PERDEU A CONEXION COS DEN RECOÑEZA A SI MESMO COMO LÍDER FORMANDO UN CLUS SOLITARIO E CORROMPA OS DATOS		ם כ	נ

Patroni proporciónanos a flexibilidade de escoller o noso DCS e xestionar a creación dos nodos standby, o cal é unha vantaxe sobre os demais.

A integración con **HAProxy** e as posibilidades de monitorización en conxunto con todas as ferramentas e características que ten, fan que sexa a mellor solución para ofrecer a alta dispoñibilidade con PostgreSQL.

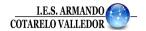
Que é Patroni exactamente?

Patroni é ao mesmo tempo un xestor de clusters, unha gran plantilla configurable e un kit de ferramentas de código aberto escrito en Python, que nos permite xestionar clusters de PostgreSQL para ofrecer alta dispoñibilidade.

Patroni non implementa un protocolo propio para manter a consistencia do cluster, emprega no seu lugar un almacén de configuración distribuído (**DCS**), algo que explicaremos con detalle no seguinte apartado. Ademais, non nos limita a un en concreto, temos varios entre os que escoller.

Podemos acceder a diversas funcionalidades de Patroni mediante a liña de comandos empregando a súa utilidade *patronictl* e revisar o estado do cluster

grazas á súa integración nativa con HAProxy, usando as APIs que este proporciona para revisar a saúde dos nodos.

Para implementar Patroni precisamos:

- Python 2.7 ou superior
- DCS co seu módulo de python específico instalado. Nun contorno de probas, o DCS pode estar integrado no mesmo nodo ca Patroni, nun contorno de produción o DCS debe ser instalado nun nodo independente, xa que se require da máxima estabilidade e dispoñibilidade de recursos para asegurar o seu correcto funcionamento.
- Para a súa correcta configuración require un arquivo *yaml* coas seguintes opcións de alto nivel presentes:
  - Global/Universal: nome do host (único), nome do cluster (scope), path para almacenar a configuración no DCS (namespace).
  - Log: configuracións de log específicas de patroni.
  - Bootstrap: configuración que se lle indicará ao DCS. Inclúe o método de creación dos nodos en standby, os parámetros de inicio da base de datos, scripts de inicio...
  - PostgreSQL: autentificación, directorio de datos, binarios e configuración, direccións IP, portos...
  - REST API: direccións IP, SSL...
  - o Un apartado dependendo do DCS que se empregue:
    - Consul
    - Etcd
    - Exhibitor
    - Kubernetes
    - ZooKeeper
    - Watchdog

Patroni é altamente escalable, podendo engadir ao cluster tantas instancias de PostgreSQL como desexemos, neste caso iniciaremos un cluster de 3 nodos: un primario e dúas réplicas.

3.4 Seleccionando un DCS

Á hora de montar un cluster con Patroni, as ferramentas máis escollidas polas empresas son Etcd e Zookeeper.

Etcd ofrece as seguintes melloras sobre Zookeper:

Reconfiguración dinámica da membresía do cluster.

- Operacións de lectura e escritura estables ante cargas altas.
- Un modelo de datos de control de concurrencia multiversión.
- Monitorización de claves altamente confiable e que nunca descarta eventos sen avisar.
- Arrendamento de primitivas desacoplando conexións de sesións.
- APIs para locks compartidos, seguros e distribuídos.
- Soporte para un amplo rango de linguaxes e frameworks de base.

Debido ás melloras que implementa, a cantidade de documentación, recursos e o feito de que sexa un compoñente de Kubernetes (unha tecnoloxía na que me interesa investigar máis no futuro), escolleuse **Etcd** como o DCS que se empregará en conxunto con Patroni.

Etcd é un almacén clave-valor distribuído e de código aberto que se emprega para manter e administrar información crítica que os sistemas distribuídos precisan para funcionar correctamente: datos de configuración, información de estado e, no caso de Kubernetes, metadatos.

Que aporta Etcd?

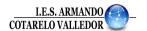
- Replicación total: nun cluster de Etcd, todos os nodos teñen acceso total ao almacén de datos.
- Alta dispoñibilidade: deseñado para non ter SPOF e tolerar cortes da rede e fallos de hardware.
- Consistente e confiable: cada lectura dos datos devolve a información escrita máis recente entre todos os clusters.
- **Rápido:** acadando as 10.000 escrituras por segundo en benchmarks.
- **Seguro:** soportando TLS e certificados SSL.
- **Sinxelo**: calquera aplicación pode acceder a el empregando ferramentas estándar HTTP ou JSON.

Os **requisitos principais** de Etcd son que estea instalado en nodos <u>independentes</u> e que se empreguen discos SSD nos contornos nos que este se implemente, xa que o seu rendemento depende enormemente na velocidade do almacenamento.

Os clusters de Etcd empregan o algoritmo de consenso **RAFT**.

O consenso nun sistema distribuído é un problema fundamental que involucra que múltiples servidores se poñan de acordo nun valor concreto. Unha vez que toman unha decisión nun valor, é final.

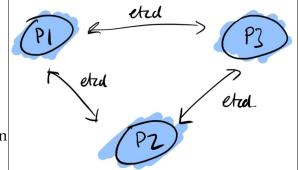
Xa que queremos implementar alta dispoñibilidade, non nos chega cun único nodo de Etcd; precisamos respaldo, e, para que os nodos de Etcd cheguen a un acordo sobre cal vai ser o novo líder no caso de fallo ou mantemento do principal,

precísase unha maioría.

Para un cluster con n membros o mínimo de participantes é de n/2+1, polo que se temos 3 nodos o noso sistema soportará o fallo de 1 nodo e poderá escoller un novo líder.

O número de nodos recomendados para un cluster é de 3, 5 ou 7.

Neste caso, o cluster será de 3 nodos, tantos como instancias de PostgreSQL.

3.5 Balanceo de carga con HAProxy

Debido a que ofrece failover automático, á súa enorme aceptación na industria, á súa perfecta integración con Patroni, o seu aproveitamento dos recursos (e baixos requisitos) e que proporciona estatísticas en tempo real, optouse directamente por empregar HAProxy como balanceador de carga.

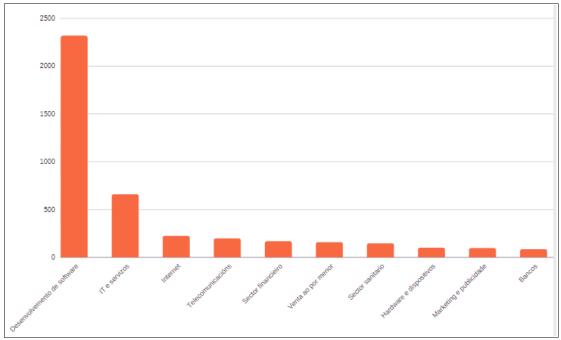
Son moitas as empresas que empregan HAProxy, destacando o propio **IEEE** (Instituto de Enxeñeiros Eléctricos e Electrónicos) ou **Reddit**, o sexto sitio máis visitado do mundo.

A maiores, o seu ámbito de uso é principalmente o sector tecnolóxico.

Na seguinte gráfica pódese ver a súa aceptación segundo o número de empresas:

E como mostra da súa escalabilidade, en Abril deste mesmo ano rexistrouse unha instancia de AWS con HAProxy que acadou unha cifra superior aos dous millóns de peticións HTTP por segundo, todo isto mantendo unha latencia de 560 microsegundos.

Ligazón ao artigo

Precisamos polo menos dúas instancias de HAProxy na nosa infraestrutura. Xa que os clientes se conectarán ao servizo de base de datos a través del, non nos podemos permitir que haxa un único balanceador de carga, e o respaldo deberá estar preparado para entrar en acción tan pronto como se detecte un fallo do balanceador principal para que as aplicacións ou clientes non se queden sen acceso ao servizo.

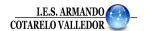
HAProxy configurarase para desviar as peticións de lectura á base de datos por un porto determinado, de maneira que se repartan entre os tres nodos e as peticións de lectura e escritura por outro, para que cheguen sempre ao primario.

Para monitorizar HAProxy e proporcionar failover automático empregarase **Keepalived**.

Keepalived é unha ferramenta de software empregada para acadar a alta dispoñibilidade asignando a dous ou máis nodos unha IP virtual e monitorizándoos. No caso de fallo, a IP virtual (a través da cal se conectan os clientes) transferirase dun HAProxy ao outro facendo que o downtime sexa mínimo.

Isto faise mediante o protocolo **VRRP** (Virtual Router Redundancy Protocol), que se asegura de que un dos dous nodos de HAProxy está a funcionar como primario. O nodo de respaldo está á escoita de paquetes multicast dende o primario (que ten maior prioridade). Se o nodo de respaldo deixa de recibir paquetes VRRP por tres veces máis tempo do establecido, asume o rol de primario e asígnase a IP virtual a si mesmo.

No caso de contar con varios nodos de respaldo coa mesma prioridade, aquel coa IP de maior número recibe a IP virtual.

3.6 Engadindo un pool de conexións

A medida que as aplicacións medran a necesidade dun pool de conexións faise evidente.

Cando unha aplicación envía unha solicitude de conexión a unha base de datos de PostgreSQL esta é recibida polo servizo de BBDD, que observa o límite establecido pola variable *max_connections* e se bifurca, creando un novo proceso no backend para dar soporte a esta nova conexión. Este proceso do backend permanece activo ata que a conexión é pechada polo cliente ou polo propio PostgreSQL.

Se unha aplicación foi concebida coa base de datos en mente fará un emprego máis efectivo das conexións, reusando as existentes sempre que sexa posible e pechando as que xa non sexan necesarias. Pero este non sempre é o caso, e ademais a medida que unha aplicación aumenta en popularidade e ten unha base de usuarios e unha cantidade de datos maior, a carga de traballo pode saturar o servizo de PostgreSQL.

Hai un límite práctico para o número de conexións que un servidor de bases de datos pode xestionar nun momento concreto. Se se acada este límite o rendemento do servidor pode caer en picado provocando fallos maiores como unha caída do servizo.

Mediante un pool de conexións podemos empregar unha caché (pool) de conexións que se manteñen abertas co servidor de bases de datos e que son reutilizadas polas distintas peticións dos clientes evitando ter que abrir novos procesos no backend constantemente.

Isto leva a un mellor aproveitamento dos recursos, aumentando o número de transaccións que se poden levar a cabo e aumentando a velocidade á que se fan.

Realizouse unha comparación entre PgPool-II e PGBouncer revisando as súas funcionalidades para decidir cal se integraría co resto da pía tecnolóxica:

	PGBOUNCER	PGPOOL-II
CONSUMO DE RECURSOS	Moi lixeiro (emprega un só proceso), garantizando un efecto mínimo na memoria do sistema, ata cando ten que dar soporte a BBDD de gran tamaño	N conexións paralelas bifurcan N procesos fillos (32 por defecto)
CANDO SE REUTILIZAN CONEXIÓNS?	Define un pool por combinación de usuario+base de datos, compartido entre todos os clientes, polo que todos dispoñen dunha conexión parte do pool	Un proceso por proceso fillo. Non se pode controlar a que proceso fillo se conecta un cliente. O cliente non sempre se beneficia do pool.
MODOS DE CONNECTION POOLING	Por sesión, transación e sentenza, gran flexibilidade	Sesión. A eficacia depende do comportamento do cliente.
ALTA DISPOÑIBILIDADE	Non soportado - PGBouncer recomenda HAProxy para realizar o balanceo de carga	Mediante procesos de monitorización integrados
BALANCEO DE CARGA	Non soportado - PGBouncer recomenda HAProxy para realizar o balanceo de carga	Balanceo de carga automático
SOPORTE MULTI- CLUSTER	Unha instancia podería dar servizo a varios clusters (só en escenarios específicos)	Non ten
CONTROL DE CONEXIÓNS	Permite limitar o número de conexións por pool, por base de datos, por usuario e por cliente	Permite limitar o número de conexións total
COLA DE CONEXIÓNS	Soportado a nivel de aplicación (mantena o propio PGBouncer)	Soportado a nivel de kernel
REPLICACIÓN LÓXICA	Non soportado a través de PGBouncer	Soportado. Envía as consultas de escritura a todos os nodos. Xeralmente non recomendado
ADMINISTRACIÓN	Base de datos virtual con estadísticas	Interface de administración, inclúe GUI

Neste caso optouse por PGBouncer por ser unha solución moito máis lixeira en canto ao consumo de recursos e flexible ca PGPool-II. Dado que a replicación*, o balanceo de carga e o autofailover xa están cubertos por ferramentas dedicadas e máis eficaces descritas en apartados anteriores, PGBouncer é o ideal.

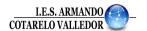
*PGPOOL-II non é fiable porque as sentencias SELECT poderían modificar datos se fan chamadas a funcións VOLATILE (unha función deste tipo pode facer de todo, ata cambios na base de datos)

Outro factor de peso para decantarse por PGBouncer é poder escoller o modo de pooling, xa que dependendo da aplicación pode ser máis interesante un ou outro.

Métodos de pooling con PGBouncer:

 O pooling transaccional beneficia a aplicacións que manteñan sesións en idle. Con este modo PGBouncer non precisa manter sesións abertas e en idle, pode sinxelamente coller unha do pool cando se inicie unha transacción. Esas sesións en idle só consumen unha conexión de

PGBouncer, no lugar dunha sesión real de PostgreSQL co backend gastando memoria e sen sincronizar nada.

- O pooling de sesións é útil se se van a realizar consultas preparadas ou se se proporcionan funcionalidades que funcionan a nivel de sesión.
- O pooling de sentencias retorna a conexión cada vez que se realiza unha consulta, polo que as transaccións con varias sentencias non funcionarán correctamente.

Configurarase PGBouncer diante de cada unha das instancias de PostgreSQL (no mesmo nodo) e para que proporcione pooling transaccional.

3.7 PGBackRest: o repositorio de backups

PGBackRest é unha das ferramentas de código aberto máis populares para PostgreSQL grazas á súa eficacia tratando con grandes volumes de datos e polos seus elaborados mecanismos de validación de backups.

Para cada copia de seguridade realízase un checksum a cada arquivo no momento da realización e no momento da restauración.

PgBackRest permite facer copias completas, incrementais e diferenciais e facilita a súa limpeza con mecanismos como por exemplo a posibilidade de limitar o número de copias completas que se manteñen á vez.

Coa funcionalidade *delta restore* podemos restaurar bases de datos de gran tamaño sen ter que restablecer o cluster previamente.

Unha **stanza** é a definición de todos os parámetros requeridos para a replicación dun cluster de bases de datos. Na stanza defínese onde se atopan os nodos do cluster, os parámetros de conexión coa BBDD, como se fan os backups, opcións de arquivamento...

Un servidor de PostgreSQL conta coa súa propia stanza, mentras que os servidores de backup contan cunha stanza por cada cluster ao que respaldan.

Un **repositorio** é un sitio onde pgbackrest almacena os WALs e as copias de seguridade, que ademais pode estar protexido mediante cifrado simétrico.

Unha razón de peso á hora de escoller esta ferramenta é que se integra perfectamente con Patroni, **permitindo lanzar un cluster a partires dun backup,** configurando a <u>sección de bootstrap de Patroni</u>.

Outra razón é que PGBackRest **detecta** cal é o nodo primario cando se dispón a facer unha copia de seguridade, polo que no caso de que se producise un failover por caída do servizo, realizaríanse as copias sobre o nodo promocionado automáticamente.

3.8 Deseño da infraestrutura

En resumo, teríamos un cluster de 3 nodos con Etcd, o DCS que axudará a Patroni a elixir o servidor primario, promocionar un secundario no caso de fallo e reintroducir no cluster os nodos recuperados.

Tres nodos con Patroni + PostgreSQL + PGBouncer + PGBackRest, un primario que ofrecerá lectura e escritura e dous secundarios (*hot standby*) que replicarán os seus datos mediante WAL e ofrecerán servizo de lectura.

Un nodo que funcionará de repositorio central con PGBackRest que empregará o arquivado de WAL para permitir restablecer o cluster ou desplegar novos clusters a partires de backups en caso de necesidade.

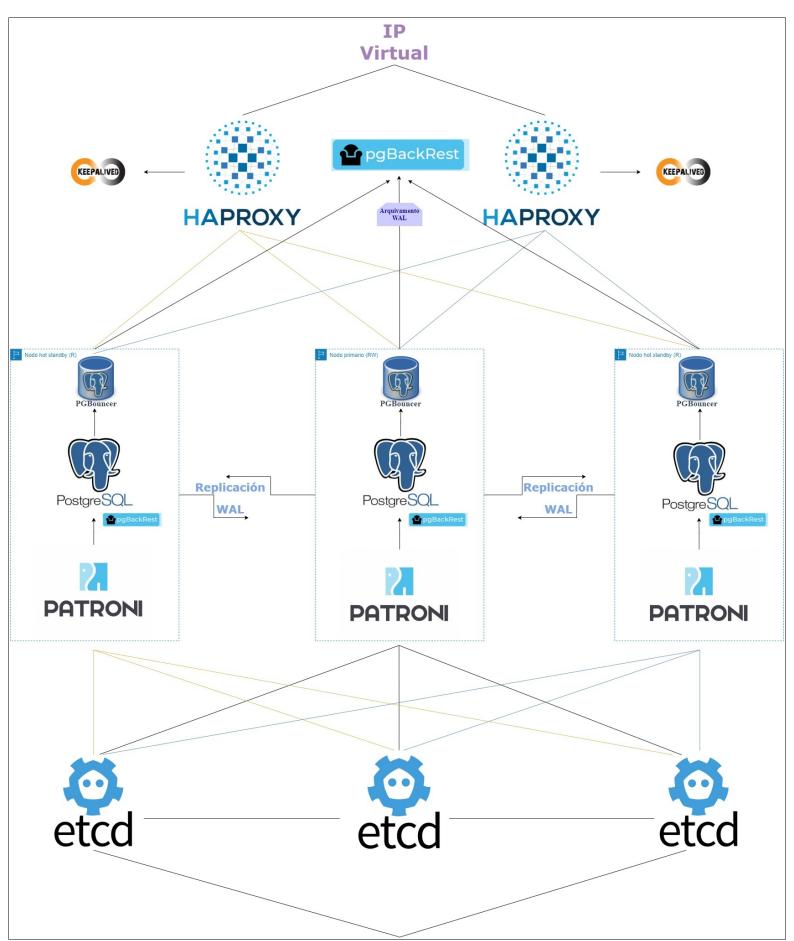
Dous nodos con HAProxy como balanceador de carga, que redirixirán peticións de lectura a todos os nodos e as de lectura e escritura ao primario. O servizo estará monitorizado por Keepalived, o cal se encargará de revisar o estado de HAProxy en todo momento e transferir a VIP dun nodo a outro.

Un cliente ou aplicación, teóricamente conectaríase a través da IP virtual e un porto concreto ao balanceador de carga (principal nese momento), que reenviará a súa petición ao nodo primario de Patroni e ao porto no que escoita PGBouncer, para que este conecte co servizo de PostgreSQL.

A continuación elaborouse un esquema do deseño final da infraestrutura.

Páxina 19 | 50

4 Implementación

4.1 Sistemas

Para a elaboración do contorno de probas empregaremos 9 máquinas con Debian 10.6 sen GUI conectadas nunha rede interna. As especificacións delas son:

- CPU single core 2GHz ou superior
- 512MB RAM
- 30GB de espazo en disco

4.2 Táboa de direccionamento

Equipo	Interface	Dirección IPv4	Máscara	Gateway
postgres1	enp0s3	192.168.100.1	255.255.255.0	N/D
postgres2	enp0s3	192.168.100.2	255.255.255.0	N/D
postgres3	enp0s3	192.168.100.3	255.255.255.0	N/D
haproxy1	enp0s3	192.168.100.5	255.255.255.0	N/D
haproxy2	enp0s3	192.168.100.6	255.255.255.0	N/D
etcd1	enp0s3	192.168.100.4	255.255.255.0	N/D
etcd2	enp0s3	192.168.100.7	255.255.255.0	N/D
etcd3	enp0s3	192.168.100.8	255.255.255.0	N/D
pgbackrestRepo	enp0s3	192.168.100.9	255.255.255.0	N/D

4.3 Creación do cluster de Etcd

O primeiro paso é instalar etcd en cada un dos nodos:

A continuación editaremos a configuración do servizo en cada nodo.

Exemplo da configuración en etcd1:

\$ nano /etc/default/etcd

#a IP e o porto no que o servizo aceptará as peticións entrantes dos outros membros do cluster:

ETCD_LISTEN_PEER_URLS="http://192.168.100.4:2380"

#Listado de direccións para recibir peticións dos clientes:

ETCD_LISTEN_CLIENT_URLS="http://localhost:2379,http:// 192.168.100.4:2379"

#Dirección IP deste membro para comunicalo co resto do cluster:

ETCD_INITIAL_ADVERTISE_PEER_URLS="http:// 192.168.100.4:2380"

#Configuración inicial do cluster para o arranque (manter este orde en todos os nodos, sen espazos):

ETCD_INITIAL_CLUSTER="etcd1=http://192.168.100.4:2380, etcd2=http://192.168.100.7:2380,etcd3=http://192.168.100.8: 2380

ETCD_INITIAL_CLUSTER_STATE="new"

#Token inicial do cluster:

ETCD_INITIAL_CLUSTER_TOKEN="etcd-cluster"

#Dirección IP deste membro para comunicarlla aos clientes:

ETCD_ADVERTISE_CLIENT_URLS="http://192.168.100.4:2379"

O directorio de datos de etcd debe ser accesible por systemd:

- \$ sudo mkdir -p /var/lib/etcd
- \$ sudo chown -R root:\$(whoami) /var/lib/etcd
- \$ sudo chmod -R a+rw /var/lib/etcd

Habilitamos e arrancamos o servizo:

- \$ systemctl enable etcd
- \$ systemctl start etcd

Configuramos a variable **ETCDCTL_API** para obter funcionalidades extendidas para a ferramenta de consola de comandos:

```
$ export ETCDCTL_API=3
```

Revisamos o estado do cluster con:

\$ etcdctl cluster-health

```
dcastro@etcd1:/usr/local$ etcdctl cluster–health
member 1022f5f84b872003 is healthy: got healthy result from http://192.168.100.8:2379
member 6d9f6395a49be653 is healthy: got healthy result from http://192.168.100.4:2379
member e5c4776e80d3063e is healthy: got healthy result from http://192.168.100.7:2379
  luster is healthy
   castro@etcd1:/usr/local$
```

Para ver cal é o líder actual:

\$ etcdctl member list

```
ro@etcd1:/usr/local$ etcdctl member list
  2f5f84b872003: name=etcd3 peerURLs=http://192.168.100.8:2380 clientURLs=http://192.168.100.8:237
d9f6395a49be653: name=etcd1 peerURLs=http://192.168.100.4:2380 clientURLs=http://192.168.100.4:237
 :4776e80d3063e: name=etcd2 peerURLs=http://192.168.100.7:2380 clientURLs=http://192.168.100.7:2379
castro@etcd1:/usr/local$ _
```

Para transferir o rol de mestre a outro nodo de forma manual:

```
$ etcdctl move-leader (id-membro)
```

Para engadir un novo membro:

\$ etcdctl member add

Se o cluster se iniciou incorrectamente e os nodos non se recoñecen entre si, hai que borrar o directorio /var/lib/etcd para que se poida reiniciar o recoñecemento dende cero.

4.4 Configuración do cluster de Patroni

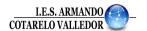
En cada nodo debemos realizar o mesmo procedemento. Comezaremos coa instalación de PostgreSQL e os paquetes de python, que precisamos xa que é a linguaxe na que está escrito Patroni:

```
$ sudo apt-get -y install postgresql-11 postgresql-server-dev-11
python python-pip
```

É importante verificar que non se estea a executar PostgreSQL:

\$ sudo systemctl stop postgresql

Patroni emprega ferramentas incluídas en PostgreSQL, polo que faremos un enlace simbólico para que poida atopalas:

\$ sudo ln -s /usr/lib/postgresql/11/bin/* /usr/bin/

Comprobamos que temos a última versión do paquete setuptools e instalamos psycopg2:

\$ sudo -H pip install -upgrade setuptools && sudo -H pip install psycopg2

Instalamos patroni e python-etcd:

\$ sudo -H pip install patroni python-etcd

Instalamos pgbackrest:

\$ sudo apt install pgbackrest

Creamos e editamos o arquivo de configuración de Patroni (nodo **postgres1**):

\$ sudo nano /etc/patroni.yml

Scope especifica o nome do cluster, namespace é o path dentro do almacén de configuración onde se gardará a información do cluster e **name** é o nome do host (debe ser único no cluster).

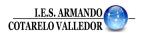
```
<u>s</u>cope: postgres
namespace: /db/
name: postgres1
```

Configuramos a API REST de Patroni, que é o mecanismo que o propio Patroni emprega para realizar os failovers.

A API REST é empregada tamén por HAProxy para realizar as revisións de saúde dos nodos mediante peticións HTTP.

```
listen: 192.168.100.1:8008
connect_address: 192.168.100.1:8008
```


No apartado de etcd indicamos a IP e o porto no que escoita cada un dos nodos do cluster e a continuación comezamos a sección de **bootstrap**, onde no apartado "dcs" se especifican parámetros como ttl (tempo que ten que pasar para que se *inicialice o failover automático), rety_timeout* (especifica que os fallos de rede que duren menos do especificado non provocarán que Patroni lle quite ao nodo primario o liderazgo).

```
hosts: 192.168.100.4:2379,192.168.100.7:2379,192.168.100.8:2379
bootstrap:
       loop_wait: 10
       retry_timeout: 10
        maximum_lag_on_failover: 1048576
       postgresql:
           use_pg_rewind: true
    initdb:
     encoding: UTF8
     data-checksums
```

Habilitamos o uso de pg_rewind (ferramenta de resincronización dos nodos do cluster).

No apartado **initdb** especificamos parámetros de arranque de postgres como a codificación.

Por último e para rematar co apartado de **bootstrap**, configuramos os parámetros do arquivo pg_hba de postgres, que é o arquivo donde se habilita a autentificación de clientes ao servidor de postgres e é o que se empregará para que se repliquen as bases de datos mediante a retransmisión WAL.

```
pg_hba:

host replication replicator 127.0.0.1/32 md5
host replication replicator 192.168.100.1/0 md5
host replication replicator 192.168.100.2/0 md5
host replication replicator 192.168.100.3/0 md5

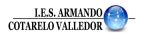
– host all all 0.0.0.0/0 md5
        admin:
                password: admin
                options:
                        - createrole
                         – createdb
```

Agora imos a configurar os parámetros de arranque de PostgreSQL, especificando a IP e o porto no que escoitará, o directorio de datos, as credenciais do superusuario e do usuario **replicator** (indicado no apartado de pg_hba), **que se** empregará para a replicación.

Habilitamos o arquivado de WAL (necesario para PgBackRest máis adiante) e establecemos o comando co nome da stanza.

Ademais, no apartado de **tags** especificaremos detalles como o failover e o balanceo de carga.


```
postgresql:
    listen: 192.168.100.1:5432
    connect_address: 192.168.100.1:5432
data_dir: /data/patroni
pgpass: /tmp/patroni
authentication:
         replication:
              username: replicator
              password: abc123.
         superuser:
             username: postgres
              password: superdbadm
    parameters:
         unix_socket_directories: '.
archive_mode: "on"
         archive_command: 'pgbackrest --stanza=produccion archive-push %p'
tags:
    noloadbalance: false
    clonefrom: false
```

A configuración do arquivo yaml de patroni é idéntico en postgres2 e postgres3, cambiando as IP según corresponda e o nome do nodo.

Creamos o directorio de datos de patroni:

\$ sudo mkdir -p /data/patroni

Facemos que postgres sexa o dono e poida acceder ao directorio:

\$ sudo chown postgres:postgres /data/patroni

Aseguramos os permisos para que só poida acceder o usuario Postgres:

\$ sudo chmod 700 /data/patroni

Agora só nos falta crear o daemon de Patroni, polo que faremos un script de systemd:

\$ sudo nano /etc/systemd/system/patroni.service

Configuramos o script para que se execute cando a rede estea operativa, especificamos o directorio de patroni e o arquivo yaml coa configuración de arranque e o usuario que o inicia (postgres)

```
Description=PostgreSQL HA Cluster
After=syslog.target network.target
[Service]
Tupe=simple
User=postgres
ExecStart=/usr/local/bin/patroni /etc/patroni.yml
KillMode=process
TimeoutSec=30
Restart=no
[Install]
WantedBy=multi–user.targ
```


Configuración de PGBouncer 4.5

En cada nodo con Patroni e PostgreSQL, configuraremos PGBouncer. A continuación o setup no nodo postgres1:

```
$ sudo nano /etc/pgbouncer/pgbouncer.ini
```

o noso cluster parte dunha base de datos chamada aplicación que ten como dono a un usuario co mesmo nome, polo que hai que indicarlle a pgbouncer que esas conexións se fagan a través del:

```
[databases]
aplicacion = host=192.168.100.1 user=aplicacion dbname=aplicacion
```

Establecemos os parámetros de escoita do servizo:

```
IP address or * which means all IPs
isten_addr = *
isten_port = 6432
```

Indicamos o tipo de autentificación e o arquivo que contén as credenciais:

```
; any, trust, plain, crypt, md5, cert, hba, pam
auth_type = md5
auth_file = /etc/pgbouncer/userlist.txt
 comma–separated list of users, who are allowed to change settings
admin_users = postgres, aplicacion
```

Configuramos o pooling transaccional:

```
When server connection is released back to pool:
session – after client disconnects
transaction – after transaction finishes
                          – after statement finishes
     statement
oool_mode = transaction
```

Establecemos o tamaño do pool e o máximo de conexións:

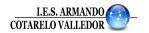
```
total number of clients that can connect
ax_client_conn = 300
default pool size. 20 is good number when transaction pooling
is in use, in session pooling it needs to be the number of
max clients you want to handle at any moment
default_pool_size = 35
```

O contido do arquivo coas credenciais de usuario:

\$ sudo nano /etc/pgbouncer/userlist.txt

nun contorno de produción sería recomendable empregar a autenficación mediante un contrasinal encriptado ou con certificados dixitais.

Unha vez estean configurados os tres nodos de patroni podemos arrancar o servizo:

- \$ sudo systemctl start patroni
- \$ sudo systemctl start pgbouncer

Mediante a ferramenta de consola de patroni podemos revisar o estado do cluster:

```
postgres@postgres1:/data/patroni$ patronictl –c /etc/patroni.yml list
 Cluster: postgres (6952525831333962433) -
                            Role
                                      | State
 Member
            | Host
                                                      Lag in MB
             192.168.100.1
 postgres1
                             Leader
                                        running
 postgres2
             192.168.100.2
                             Replica
                                        running
                                                             0.0
 postgres3
             192.168.100.3
                             Replica |
                                                             0.0
                                       running
ostgres@postgres1:/data/patroni$
```

Revisamos o estado de Patroni no primario:

```
oot@postgres1:~# systemctl status patroni
patroni.service – PostgreSQL HA Cluster
Loaded: loaded (/etc/systemd/system/patroni.service; disabled; vendor preset: enabled)
   Active: active (running) since Sun 2021–06–06 17:00:25 CEST; 1min 2s ago
Main PID: 564 (patroni)
Tasks: 16 (limit: 545)
Memory: 143.0M
  CGroup: /system.slice/patroni.service
                -564 /usr/bin/python /usr/local/bin/patroni /etc/patroni.yml
-583 postgres –D /data/patroni ––config–file=/data/patroni/postgresql.conf ––listen_addr
                -586 postgres: postgres: checkpointer
-587 postgres: postgres: background writer
                -588 postgres: postgres: stats collector
                -591 postgres: postgres: postgres postgres 192.168.100.1(34810) idle
-602 postgres: postgres: walwriter
                -603 postgres: postgres: autovacuum launcher
                -604 postgres: postgres: archiver
                                                                  last was 000000010000000000000007.partial
                -605 postgres: postgres: logical replication launcher
                -640 postgres: postgres: walsender replicator 192.168.100.2(34082) streaming 0/7000250
-643 postgres: postgres: walsender replicator 192.168.100.3(50974) streaming 0/7000250
```

jun 06 17:00:39 postgres1 patroni[564]: 2021–06–06 17:00:39,332 INFO: no action. i am the leader

Revisamos os standby:

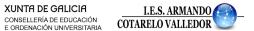
```
root@postgres2:~# systemctl status patroni
• patroni.service – PostgreSQL HA Cluster

Loaded: loaded (/etc/systemd/system/patroni.service; disabled; vendor preset: enabled)
Active: active (running) since Sun 2021–06–06 17:00:31 CEST; 50s ago
Main PID: 564 (patroni)

Tasks: 12 (limit: 545)
Memory: 131.3M
CGroup: /system slice
   610 postgres: postgres: walreceiver
```

jun 06 17:00:59 postgres2 patroni[564]: 2021–06–06 17:00:59,374 INFO: no action. i am a secondary

Configuración de HAProxy Keepalived

Esta configuración é a do nodo **haproxy1**, a configuración do secundario é idéntica **salvo excepcións que en todo caso estarán especificadas**.

Instalamos HAProxy, Keepalived e paquetes adicionais:

\$ sudo apt-get install keepalived psmisc haproxy Configuramos HAProxy:

\$ sudo nano /etc/haproxy/haproxy.cfg

Establecemos o límite de conexións que aceptará HAProxy, isto dependerá dos recursos dos que dispoñamos.

Indicámoslle coa directiva *log global* que habilite o logging para todos os proxies que se configuren.

Configuramos HAProxy para que funcione como un proxy na capa de transporte. Indicámoslle o tempo de espera para que se estableza unha conexión co backend e con *timeout server* medimos a inactividade do mesmo.

```
maxconn 100
defaults
   log global
   mode tcp
   retries 2
   timeout client 30m
   timeout connect 4s
   timeout server 30m
   timeout check 5s
```

Cando traballamos con HAProxy na capa 4, é preciso especificar un timeout idéntico para o cliente e o servidor porque HAProxy non sabe cal dos dous debe estar remitindo comunicacións.

O balanceador de carga terá dispoñible un panel de monitorización que será accesible a través da(s) súa(s) IP(s) e o porto 7000.

```
listen stats
   mode http
   bind *:7000
   stats enable
   stats uri /
```

Configuramos a sección que conectará aos clientes co servidor de PostgreSQL primario para peticións de lectura e escritura. Como dirección poñeremos a IP virtual que asignaremos máis adiante mediante Keepalived e como porto o 5000.

HAProxy empregará peticións HTTP (option httpchk) para revisar o estado e amosalo no panel.

Para cada nodo especificaremos que revise o estado dos nodos con Patroni especificándolle o porto da **API REST** de Patroni.

No caso de que un nodo falle HAProxy redirixirá as peticións ao nodo promocionado, o tempo será de 3 segundos de cambio e 2 segundos para que o novo nodo apareza como "levantado".

Hai que especificar as IP dos nodos de Patroni/PostgreSQL xunto co porto de PGBouncer e o máximo de conexións que imos permitir para cada un deles, o cal, unha vez máis depende dos recursos dos que dispoñamos.

No listen (parte superior) é recomendable poñer un nome descriptivo para dar máis claridade ao panel de administración.

```
listen nodo–activo
      bind 192.168.100.56:5000
      option httpchk OPTIONS/master
http-check expect status 200
      default-server inter 3s fall 3 rise 2 on-marked-down shutdown-sessions
      server postgresql_192.168.100.1_6432 192.168.100.1:6432 maxconn 100 check port 8008 server postgresql_192.168.100.2_6432 192.168.100.2:6432 maxconn 100 check port 8008 server postgresql_192.168.100.3_6432 192.168.100.3:6432 maxconn 100 check port 8008
```

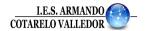
O parámetro **on-marked-down shutdown-sessions** fará que HAProxy peche as conexións co backend existentes cando deixe de funcionar, xa que nos interesa que se reconecte o máis rápido posible cun nodo funcional.

Agora configuramos o mesmo para as conexións aos nodos en standby (só lectura), que serán tamén a través da IP virtual e polo porto 5001 e se repartirán facendo un **Round Robin** entre todos eles.

```
listen nodos–replica–standby
      bind 192.168.100.56:5001
       option httpchk OPTIONS/replica
       http-check expect status 200
      default-server inter 3s fall 3 rise 2 on-marked-down shutdown-sessions
      server postgresql_192.168.100.1_6432 192.168.100.1:6432 maxconn 100 check port 8008 server postgresql_192.168.100.2_6432 192.168.100.2:6432 maxconn 100 check port 8008 server postgresql_192.168.100.3_6432 192.168.100.3:6432 maxconn 100 check port 8008 server postgresql_192.168.100.3_6432 192.168.100.3:6432 maxconn 100 check port 8008
```

Antes de configurar Keepalived precisamos habilitar en Linux a posibilidade de asociar direccións IP non locais ao equipo, xa que a primeira vez que arranquemos HAProxy co servizo Keepalived no nodo de respaldo, este detectará que a IP xa está asociada ao mestre e o servizo entrará nun estado de erro.

Para isto hai que editar o arquivo /etc/sysctl.conf:

```
net.ipv4.ip_nonlocal_bind = 1
net.ipv6.ip_nonlocal_bind = 1
```

E recargar a configuración con:

```
$/usr/bin/sysctl -p
```

Crear un usuario do sistema chamado keepalived_script:

\$ useradd keepalived_script

Configuramos KeepAlived:

```
$ sudo nano /etc/keepalived/keepalived.conf
```

O primeiro será habilitar script_security para que un usuario non root poida executar os scripts que empregará Keepalived para revisar o servizo.

```
global_defs {
       enable_script_security
```

Agora especificamos o script que Keepalived executará e o intervalo no que o fará, para revisar o estado de HAProxy.

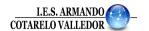
No caso de que Keepalived detecte que o HAProxy mestre se caiu, aumentará a súa prioridade en 4 puntos no secundario e reduciráa no mestre, polo que o secundario promocionará e transferirase a IP virtual.

```
vrrp_script chk_haproxy { #necesita keepalived
script "/etc/keepalived/revisar_haproxy.sh"
interval 2 #revisa o servizo cada 2s
weight 4 #o peso modifica o valor da prioridade (+4 exito, –4 erro)
```

O último paso é **definir a instancia do protocolo VRRP** que se executará na interface de rede de cada nodo xunto coa **IP virtual** que se vai asociar, o nome identificativo do **script** que revisa o servizo e a prioridade base para cada un e o estado do que parten.

Hai que especificar o método de autentificación de VRRP e unha ID para o router virtual.

Este é o único apartado que difire entre o principal e o respaldo.

No mestre escribimos:

```
rrp_instance VI_1 {
interface enpOs3
        state MASTER #este srv é o haproxy principal
       priority 101 #a prioridade do master ten que ser superior á do slave
virtual_router_id 51
        authentication {
               auth_type PASS
              auth_pass abc123.
        virtual_ipaddress {
            192.168.100.56
        track_script {
            chk_haproxy
```

No secundario:

```
/rrp_instance VI_1 {
           interface enpos3
state BACKUP #este srv é o haproxy de respaldo
priority 100 #a prioridade do master ten que ser superior á do slave
           virtual_router_id 51
authentication {
                     auth_type PASS
                     auth_pass abc123.
           virtual_ipaddress {
192.168.100.56
           track_script {
    chk_haproxy
```

Xa só queda crear un script dentro do mesmo directorio que o arquivo de configuración. O script é idéntico en ambos nodos :

```
GNU nano 3.2
                                  /etc/keepalived/revisar_haproxy.sh
STATUS=$(systemctl is—active haproxy.service)
 f [ "${STATUS}" = "active" ]
```

O único que fai é revisar o estado do servizo e devolver un exit code, que é o que precisa Keepalived para aumentar ou reducir a prioridade do nodo.

Arrancamos HAProxy e Keepalived nos dous nodos, comezando polo mestre.

- \$ systemctl enable haproxy && systemctl start haproxy
- \$ systemctl enable keepalived && systemctl start keepalived

Revisamos o estado de keepalived e vemos como concordan os roles e as prioridades efectivas no primario e no respaldo:

```
root@haproxy1:~# systemctl status keepalived.service

• keepalived.service - Keepalive Daemon (LVS and VRRP)

Loaded: loaded (/lib/systemd/system/keepalived.service; enabled; vendor preset: enabled)

Active: active (running) since Wed 2021-06-16 19:54:15 CEST; 3h Omin ago

Main PID: 514 (keepalived)

Tasks: 2 (limit: 545)

Memory: 11.0M

CGroup: /system.slice/keepalived.service

-514 /usr/sbin/keepalived --dont-fork

535 /usr/sbin/keepalived --dont-fork

jun 16 19:54:15 haproxy1 Keepalived[514]: Opening file '/etc/keepalived/keepalived.conf'.

jun 16 19:54:15 haproxy1 Keepalived[514]: Starting VRRP child process, pid=535

jun 16 19:54:15 haproxy1 Keepalived_vrrp[535]: Registering Kernel netlink reflector

jun 16 19:54:15 haproxy1 Keepalived_vrrp[535]: Registering Kernel netlink command channel

jun 16 19:54:15 haproxy1 Keepalived_vrrp[535]: Opening file '/etc/keepalived/keepalived.conf'.

jun 16 19:54:15 haproxy1 Keepalived_vrrp[535]: Registering gratuitous ARP shared channel

jun 16 19:54:15 haproxy1 Keepalived_vrrp[535]: (VI_1) Entering BACKUP STATE (init)

jun 16 19:54:15 haproxy1 Keepalived_vrrp[535]: VRRP_Script(chk_haproxy) succeeded

jun 16 19:54:15 haproxy1 Keepalived_vrrp[535]: (VI_1) Changing effective priority from 101 to 105

jun 16 19:54:19 haproxy1 Keepalived_vrrp[535]: (VI_1) Entering MASTER STATE

root@haproxy1:~#
```

```
root@haproxy2:~# systemctl status keepalived

• keepalived.service - Keepalive Daemon (LVS and VRRP)

Loaded: loaded (/lib/systemd/system/keepalived.service; enabled; vendor preset: enabled)

Active: active (running) since Wed 2021-06-16 19:54:18 CEST; 3h 2min ago

Main PID: 514 (keepalived)

Tasks: 2 (limit: 545)

Memory: 11.0M

CGroup: /system.slice/keepalived.service

-514 /usr/sbin/keepalived --dont-fork

-535 /usr/sbin/keepalived --dont-fork

jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived[514]: Command line: '/usr/sbin/keepalived' '--dont-fork'
jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived[514]: Opening file '/etc/keepalived/keepalived.conf'.
jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived[514]: Starting VRRP child process, pid=535
jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived_vrrp[535]: Registering Kernel netlink reflector
jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived_vrrp[535]: Registering Kernel netlink command channel
jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived_vrrp[535]: Registering gratuitous ARP shared channel
jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived_vrrp[535]: (VI_1) Entering BACKUP STATE (init)
jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived_vrrp[535]: (VRRP_Script(chk_haproxy) succeeded
Jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived_vrrp[535]: (VRRP_Script(chk_haproxy) succeeded
Jun 16 19:54:18 haproxy2 Keepalived_vrrp[535]: (VI_1) Changing effective priority from 100 to 104
root@haproxy2:~# __
```

Por suposto o HAProxy debe estar executandose correctamente:

Se accedemos dende o navegador ao panel de administración (192.168.100.56:7000) podemos ver o estado do cluster tal e como o configuramos:

HAP	HAProxy version 1.8.19-1+deb10u3, released 2020/08/01																																	
Stati	Statistics Report for pid 531 > General process information																																	
> Gene	ral pi	ocess inf	orma	tion	ı																													
pid = 531 (process #1, naproc = 1, nathread = 1) uptime = 0d 0004m07s system limits: memorase unlambded, unimnt = 110 system limits: memorase unlambded, unimnt = 110 system indistributed = 0 current conns = 1: current pipes = 00; conn rate = 1/sec Running tasks: 211, lide = 100 % like = 00 %							active UP, going down backup UP, going down backup DP, going down backup OP, going down backup UP, going U									Display option: Scope: Hide COWN's servers Refresh now Street Street Street					External resources: • Primary site • Undates (v1.8) • Online manual													
		Queue		ession						slons				Bytes	De	enled			rors			rnings					rver							
		Max Limit	Cur	Max	Limi	t C	ur M	lax I	.imit	Total	LbTo	t La	st In		Req	_	p Req	C	onn R	esp	Retr	Redis	Status	LastChk	Wght	Act	Bck	Chk	Dwn	Dwn	tme	Thrtle		
Frontend	0	0	0	3		-	0	0	2 000	0		0	0s 0		0		0	0	0	0	0		OPEN 0 4m7s UP		0	0	0			)				
Backend	0	0	0		,		U	U	200	Ü		U	US U	0	0		U		U	U	U		0 4m75 0F		0	0	U		,	'				
nod	o-activo																																	
				Que			ession				Sessi				Bytes		enled		Errors			rnings					ver							
			Cu	r Max	Limi	_		-		Max L			LbTot	Last					Conn	Resp	Retr	Redis	Status	Last	Chk	Wgł	t Ac	t Bck	Chk Dwn Dwntme Thrtie					
	Front					- 0		2	- 0	-	2 000	0				0 0	0						OPEN											
		168.100.1_6432	_		0	-	-	,		0	100	0	0	_	-	0			0	0	_	0	4m7s UP	L70K/200		1	Y	_	0	0	0s			
		168.100.2_6432			0	- (			0	0	100	0	0			0	0		0	0		0		L7STS/50		1			1	1	4m7s			
postgr		168.100.3_6432		_	0	- (			0	0	100	0	_		-	-	_		0	0		0		L7STS/50	3 in 3ms	1	Y	-	1	1	4m6s			
	Back	ena		U I	0	(	0	,	0	0	200	0	0	?	0	0 0	0		0	0	0	0	4m7s UP			1	1	0		0	0s			
nodos-re	olica-star	ndby																																
				Queue Session rate Sessions Bytes Denied Errors Warnings												Server																		
			Cu	r Max	c Limit	t Cur	Max	Limit	Cur	Max L	.lmlt '	Total	LbTot	Last	In Ou	t Req	Resp	Req	Conn	Resp	Retr	Redis	Status	Last	tChk Wght Act		Wght Act Bc		nt Act Bck		Chk	Dwn D	wntme	Thrtle
	Front	end				(	0	)	- 0	0	2 000	0				0 0	0	0					OPEN											
postgr	esql_192.1	168.100.1_6432		0	0	- 0	0	)	0	0	100	0	0	?	0	0	0		0	0	0	0	4m6s DOWN	L7STS/50	3 in 2ms	1	Y		1	1	4m6s			
postgr	esql_192.1	168.100.2_6432		0	0	- 0	0	)	0	0	100	0	0	7	0	0	0		0	0	0	0	4m7s UP	L70K/200	In 1ms	1	Y		0	0	0s			
postgr	esql_192.1	168.100.3_6432		0	0	- (		)	0	0	100	0	0	?	0	0	0		0	0	0	0	4m7s UP	L70K/200	) in 3ms	1	Y	-	0	0	0s			
	Back			0 1			0 0		0	0	200	0	0	7									4m7s UP				2	0		0	0s			

Montando o repositorio de backups 4.7

Instalamos pgbackrest en pgbackrestRepo:

\$ sudo apt install pgbackrest

Imos a empregar, por comodidade o usuario postgres para realizar os backups, polo que o usuario debe existir tamén no nodo **pgbackrestRepo** e teremos que crealo.

Ademais, debemos ter en cada un dos nodos configurado o acceso **SSH con clave** pública para o usuario postgres. Isto é necesario para que pgbackrest poida conectarse ao nodo que sexa primario nese momento e realice os backups, se SSH pide contrasinal a conexión falla.

Agora hai que establecer os permisos para o usuario postgres da seguinte maneira (necesario nos nodos de postgres (1,2 e 3 tamén):

- \$ chown postgres:postgres /var/log/pgbackrest -R
- \$ chown postgres:postgres /etc/pgbackrest.conf

#o seguinte pode ser necesario se falla a creación da stanza:

- \$ chown postgres:postgres /tmp/pgbackrest -R
- \$ chmod 750 /tmp/pgbackrest -R

Agora imos a xerar a passphrase para encriptar o repositorio:

\$ openssl rand -base64 48

A continuación configuramos pgbackrest.conf en **pgbackrestRepo**, indicando o nome da nosa **stanza**, onde se encontran as instancias de postgres, o directorio do repositorio, a passphrase e o cifrado que emprega e, neste caso tamén establecemos un máximo de backups totais que se manterán:


```
[produccion]
pg1–path=/data/patroni
pg1-port=5432
pg1-host=192.168.100.1
pg1–socket–path=/data/patroni
[produccion]
pg2-path=/data/patroni
pg2-port=5432
pg2-host=192.168.100.2
pg2-socket-path=/data/patroni
[production]
pg3–path=/data/patroni
pg3-port=5432
pg3–host=192.168.100.3
pg3–socket–path=/data/patroni
[global]
repo1–path=/var/lib/pgbackrest
repo1–retention–full=3
repo-cipher-pass=TyDo7kHioy11QQ/g2kSUxcU9xFCiaY2iFjgDX7F6JzyrbUmvcu2lJcU898tgJKQ8
repo-cipher-type=aes-256-cbc
 tart-fast=y
```

Nos nodos de PostgreSQL hai que configurar o arquivo pgbackrest.conf da seguinte maneira, para indicarlles onde se atopa o repositorio:

```
[produccion]
pg1–path=/data/patroni
pg1–socket–path=/data/patroni
pg1–port=5432
[global]
log-level-file=detail
repo1–host=192.168.100.9
 epo1-host-user=postgres
```

Agora imos a crear a stanza no nodo repositorio:

\$ pgbackrest --stanza=produccion --log-level-console=info stanza-create

```
postgres@pgbackrestRepo:~$ sh crear_stanza
2021–06–06 15:02:41.279 P00 INFO: stanza–create command begin 2.10: —log-level–console=info —pg1
–host=192.168.100.1 —pg2—host=192.168.100.2 —pg3—host=192.168.100.3 —pg1—path=/data/patroni —pg2
–path=/data/patroni —pg3—path=/data/patroni —pg1—port=5432 —pg2—port=5432 —pg3—port=5432 —pg1—s
ocket—path=/data/patroni —pg2—socket—path=/data/patroni —pg3—socket—path=/data/patroni —repo1—cip
her—pass=<redacted> —-repo1—cipher—type=aes—256—cbc —-repo1—path=/var/lib/pgbackrest —-stanza=produc
  021-06-06 15:02:44.420 P00
                                                                                      INFO: stanza-create command end: completed successfully (3142ms)
   ostgres@pgbackrestRepo:
```

Comprobamos que se creou correctamente executando o seguinte dende calquera dos nodos de postgres:

\$ pgbackrest --stanza=produccion --log-level-console=info check

```
ba696cb13e892d6e0a0e97edfbed8d66de91d7.gz
021-06-04 20:03:45.529 P00
             INFO: check command end: completed successfully (3931ms)
oostgres@postgres1:/root$ _
```

^{*}Os comandos anteriores deben ser executados como o usuario postgres xa que empregan SSH

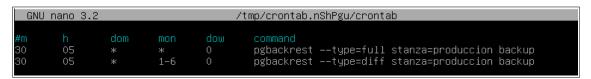
Comprobamos que só arquiva os WAL do primario executando o mesmo comando en calquera dos standby:

```
postgres@postgres3:/root$ pgbackrest --stanza=produccion --log-level-console=info check 2021-06-04 20:05:30.771 P00 INFO: check command begin 2.10: --log-level-console=info --log-level-file=detail --pg1-path=/data/patroni --pg1-port=5432 --pg1-socket-path=/data/patroni --repo1-host=192 .168.100.9 --repo1-host-user=postgres --stanza=produccion 2021-06-04 20:05:32.713 P00 INFO: switch wal cannot be performed on the standby, all other checks passed successfully 2021-06-04 20:05:32.720 P00 INFO: check command end: completed successfully (1950ms) postgres@postgres3:/root$ _
```

Realizamos un backup completo para comprobar:

\$ pgbackrest --stanza=produccion --log-level-console=info backup

Programamos unha tarefa de backups no crontab do usuario postgres en **pgbackrestRepo**. Farase un backup completo todos os domingos *(recordar que só se gardarán 3 porque así se especificou na configuración)* e un backup diferencial de luns a sábado.

Para restaurar un backup hai que deter patroni e executar como usuario postgres:

\$ pgbackrest --stanza=produccion --delta restore

```
postgres@postgres1:/root$ pgbackrest --stanza=produccion --log-level-console=info --delta restore
2021-06-06 17:09:44.298 PO0 INFO: restore command begin 2.10: --delta --log-level-console=info --l
og-level-file=detail --pg1-path=/data/patroni --repo1-host=192.168.100.9 --repo1-host-user=postgres
--stanza=produccion
2021-06-06 17:09:45.222 PO0 INFO: restore backup set 20210606-165343F
2021-06-06 17:09:45.072 PO0 INFO: remove invalid files/paths/links from /data/patroni
2021-06-06 17:09:49.438 PO1 INFO: restore file /data/patroni/global/pg_control.pgbackrest.tmp (8KB,
88%) checksum dcb85fbe1e52a51a6a91d71b6d2b754e7e053c17
2021-06-06 17:09:51.562 PO0 INFO: write /data/patroni/recovery.conf
2021-06-06 17:09:51.569 PO0 INFO: restore global/pg_control (performed last to ensure aborted rest
ores cannot be started)
2021-06-06 17:09:51.580 PO0 INFO: restore command end: completed successfully (7283ms)
postgres@postgres1:/root$
```


Se se fai PITR con pgBackRest en Patroni débese facer configurando o método de bootstrap no arquivo de patroni e reiniciando o cluster:

```
bootstrap:
    dcs:
        ttl: 30
        loop_wait: 10
        retry_timeout: 10
        maximum_lag_on_failover: 1048576
        postgresql:
            use_pg_rewind: true

method: pgbackrest
    pgbackrest:
        command: /var/lib/postgres/restaurar.sh
        keep_existing_recovery_conf: False
        no_params: False
    recovery_conf:
        recovery_target: immediate
        recovery_target_action: pause
        restore_command: pgbackrest --stanza=produccion archive-get %f %p_
```

```
#!/bin/sh
mkdir -p /data/patroni
pgbackrest --stanza=produccion --log-level-console=info --delta \
--type=time "--target=2021-06-06 16:04:30.320599+01" --target-action=promote restore \
/
```

4.8 Estimación e planificación da posta en marcha

A posta en marcha faríase sistema a sistema e no mesmo orde no que aquí se indicou.

Dependendo da infraestrutura anterior da empresa pode variar o tempo en gran medida, no caso de partir dun sistema de bases de datos existente, que é o máis probable, contamos co método de bootstrap de Patroni que nos permitirá arrancar o cluster directamente a partir dos backups que haxa, sen importar o método co que se fixeran, polo que se aceleraría o proceso.

Se partimos de cero, a estimación é de **2 a 3 días completos de traballo**, o primeiro para a configuración e o arranque da infraestrutura e o segundo para a comprobación do funcionamento e a fortificación dos sistemas.

5 Soporte e mantemento

5.1 Distribución dos sistemas

Manter todos os sistemas ou toda a información nun mesmo CPD pode resultar nunha catástrofe absoluta, poderíamos dicir que o nivel de seguridade da información é proporcional á distancia entre os Centros de Proceso de Datos.

Outro risco de ter todos os sistemas centralizados é que se a zona na que se atopa o CPD perde a comunicación quedaríamos sen acceso aos datos, aínda que non os perdamos, supón unha interrupción do servizo.

É por iso que os servidores se distribuirán xeográficamente coa distancia suficiente para que **a** caída dun CPD non afecte a todos os sistemas.

5.2 Copias de seguridade

Aínda que no último apartado do noso modelo técnico xa se establece unha política de copias de seguridade, é preciso elaborar unha planificación máis completa:

- Trasladar os backups do nodo que funciona como repositorio a outro servidor/**segundo repositorio** para ter unha copia e se falla o repositorio principal seguir podendo acceder a eles.
- Programar copias de seguridade que se manteñan offline, para que no caso de que a seguridade da organización se vexa comprometida se conserve a integridade da información.
- Restauración e comprobación de backups diaria e automática. Isto podería realizarse nun contorno de preprodución, facilitaría aos desenvolvedores o seu traballo xa que ter unha copia actualizada da base de datos para traballar nas novas versións das aplicacións é esencial e proporcionaríanos un testeo consistente.
- Se non se comproban os backups, non hai backups.
- Exemplo planificación de backups:
  - o Gardar un backup completo cada primeiro de mes.
  - Gardar un backup completo ao final de cada ano.
  - Realizar backups completos unha vez por semana, almacenando os últimos 3.
  - Realizar un backup diferencial o resto de días da semana.

No caso de fallo total do sistema e de que a información se vise corrompida contamos co sistema **PITR** para volver a un punto no que sabemos con certeza que a información non se corrompeu **e** a posibilidade de configurar o **bootstrap** de

Patroni para iniciar o cluster enteiro a partir da copia de seguridade que sexa convinte.

Coa retransmisión de WAL temos ademais, unha copia sincronizada constantemente entre os tres servidores de bases de datos polo que se falla un sistema, o que tome o relevo estará ao día.

PGBackRest seguirá podendo realizar backups aínda que falle o nodo primario, xa que é capaz de detectar cal é o novo líder e facer as copias de seguridade dende el.

As copias que se están a facer son físicas, xa que isto está orientado a BBDD de gran tamaño, pero sería recomendable realizar tamén unha copia lóxica da base de datos frecuentemente, que pode ser útil nunha emerxencia.

Plan de continxencias 5.3

Nesta infraestrutura xa contamos con:

- Failover/switchover automático.
- Copias de seguridade automáticas e replicación constante.
- Alta dispoñibilidade.
- Balanceo de carga.
- Un sistema distribuído.

Polo que, están cubertos a gran maioría de escenarios e o sistema reaccionará de maneira automática para recuperarse cando detecte un problema.

5.4 Supervisión e monitorización

Contamos con diversas ferramentas para a revisión dos sistemas:

etcdctl: a ferramenta de consola de Etcd que nos permite ver o estado do cluster e os membros, así como promocionar ou engadir novos e que é accesible dende múltiples puntos.

- **patronictl**: unha ferramenta similar á de etcd, que tamén nos permite revisar a saúde do cluster, reintroducir membros, reiniciar o cluster...e é accesible dende calquera nodo.
- O panel de administración de haproxy, que podemos acceder dende calquera sistema final a través dun navegador e nos ofrece estadísticas varias e o estado e rol de cada servidor de bases de datos nese momento. Dende este panel tamén podemos ver as transicións entre os servidores paso a paso. Este panel ademais está altamente dispoñible, xa que nos podemos conectar a través da IP virtual e se un balanceador de carga fallase ofreceríanos o servizo o outro.

5.5 Actualizacións

Non se recomenda facer unha actualización xeral (por ex. *apt update)* xa que pode levar moito tempo e introducir un novo kernel obrigándonos a reiniciar. Actualizaremos só o esencial.

Para actualizar o cluster hai que seguir este procedemento:

- Pausar PGBouncer para suspender conexións futuras de clientes a ese nodo.
- Nos nodos standby de patroni:
  - Esperar a que as consultas actuais se completen.
  - Crear unha copia de seguridade do cluster por se fose necesario facer rollback (retornar a un punto anterior).
  - Desactivar o failover automático de Patroni para que entre en modo mantemento:
    - \$ patronictl -c patroni.yml pause
  - Nos nodos standby deter o servidor de Postgres:
    - \$ pg_ctl -D /var/lib/pgsql/data stop -m fast
  - Executamos a actualización de PostgreSQL 11
  - Actualizamos individualmente pgbouncer, haproxy, pgbackrest e keepalived
  - Comprobamos o correcto funcionamento.
  - Despausamos o failover:
    - \$ patronictl -c patroni.yml pause
- No nodo primario:
  - Realizamos un switchover manual a calquera dos nodos standby actualizados:
    - \$ patronictl -c patroni.yml switchover

- Seguimos os mesmos pasos ca nos standy
- o Devolvémoslle o rol de primario facendo de novo o switchover.
- Ao actualizar PostgreSQL a unha nova versión hai que executar o comando stanza-upgrade.
- Para actualizar Etcd procedemos membro a membro, comezando por facer un snapshot da información actual en caso de que haxa que volver atrás:

```
$ etcdctl snapshot save recuperar.db
$ etcdctl -write-out=table snapshot status
recuperar.db
```

Etcd permite que membros dun mesmo cluster teñan distintas versións sempre e cando sexan menores, é dicir, non podemos actualizar un nodo da versión 2.3 á 3.0. Debemos ir unha por unha.

• Despregamos a actualización nun nodo e revisamos que siga funcionando correctamente co seguinte comando:

```
$ etcdctl endpoint health
--endpoints=192.168.100.4:2379,
192.168.100.7:2379,192.168.100.8:2379
```

 Se non hai ningún problema continuamos actualizando os demais membros do cluster.

6 Estudo económico

6.1 DaaS: Database as a Service

Unha base de datos administrada é un servizo de computación na nube que nos permite pagar a un proveedor polo acceso a unha base de datos. Este proveedor é o encargado de darlle soporte, actualizala, escalala e facer copias de seguridade.

Podemos escoller o motor da base de datos, o tamaño do cluster...

Este tipo de servizo **simplifica moito o traballo pero limita a flexibilidade**, xa que o enfoque adoita ser ofrecer unha base de datos máis rudimentaria e que se acomode a un gran volume de clientes.

Isto pode ser un problema cando precisamos unhas características ou extensións específicas e dependerá do noso software en gran medida.

Outra desvantaxe das bases de datos administradas é o **prezo**, xa que estamos pagando pola súa xestión. **O custo pode aumentar moito** se temos un tráfico moi elevado ou se traballamos cun gran volume de datos.

Algo a ter moi en conta tamén é o SLA (**Services Level Agreement**), é dicir, o acordo ao que chegas co proveedor ao aceptar o seu servizo, o cal pode afectar no fluxo de traballo da organización e ademais faite moi dependente dun terceiro.

Por último, nunha base de datos administrada **non controlamos onde se almacenan os datos nin como se protexen**, o cal pode ser incompatible coas políticas da organización.

Unha base de datos administrada é sen duda unha opción a ter en conta xa que facilita enormemente o mantemento dun pilar fundamental, pero as facilidades veñen acompañadas dun aumento de prezo e funcionalidades limitadas.

6.2 Amazon Aurora

A arquitectura de Amazon Aurora proporciona características de alta dispoñibilidade e mantén a información segura almacenándoa nas chamadas Zonas de Dispoñibilidade, accesibles aínda que as instancias de base de datos estean caídas.

Aurora permite crear ata 15 réplicas de só lectura nun cluster cun só servidor primario de lectura e escritura.

O servizo de Amazon conta tamén con failover automático mediante a promoción dunha das instancias de só lectura ou a creación dunha nova instancia primaria. Estas instancias poden organizarse en orde de prioridade.

Aurora realiza a recuperación ante erros de maneira asíncrona empregando fíos para acelerar a recuperación da base de datos.

6.3 Heroku

Heroku foi o primeiro proveedor en impulsar o emprego de PostgreSQL no lugar de MySQL para o desenvolvemento de aplicacións, é facilmente escalable tanto vertical como horizontalmente.

Esta **PaaS** (Plataforma como servizo) é máis sinxela que AWS, sendo tamén máis apropiada para pequenas e medianas empresas mentras que Aurora está enfocado a negocios de maior tamaño.

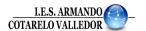
6.4 Cloud SQL

Outra solución completamente xestionada e escalable.

As instancias de Cloud SQL configuradas para ofrecer alta dispoñibilidade reciben o nome de *instancias rexionais* e ubícanse nunha zona primaria e unaha secundaria dentro da rexión configurada.

Dentro dunha instancia rexional, a configuración componse dunha instancia primaria e unha instancia en espera.

Cloud SQL realiza replicación síncrona cos discos persistentes de cada zona, replicando todas as operacións de escritura realizadas na instancia principal nos discos de ambas zonas antes de que se confirme unha transacción.

Se hai un fallo nunha instancia ou zona, o disco persistente trasládase á instancia en espera, que se convirte nunha instancia principal, á que se redirixen os usuarios. Isto chámase *conmutación por erro*.

As réplicas de lectura non poden ter alta dispoñibilidade. Durante unha interrupción nunha zona detense o tráfico de lectura cara as réplicas.

6.5 Azure SQL

Os servizos de tier crítico de Azure integran os recursos computacionais e o almacenamento (SSD conectado localmente) nun único nodo. A alta dispoñibilidade ofrécena replicando todo en nodos adicionais creando un cluster de tres a catro nodos.

Os datos replícanse constantemente aos nodos de respaldo aos que Azure Service Fabric fará o failover automático no caso de fallo. As conexións dos clientes son redirixidas automaticamente.

Azure Premium permite redixirir conexións de só lectura a unha das réplicas.

6.6 Custos da infraestrutura e os servizos contratados

6.6.1 Hardware

Contrataranse varios servidores dedicados en OVH co sistema operativo Debian 10.

A hora de montar a infraestrutura nun entorno real e para aproveitar ben os recursos, integraríase o repositorio de **pgbackrest** dentro do cluster de **etcd**. Para etcd requerimos almacenamento SSD pero para os backups cun RAID de varios discos duros será suficiente.

O mínimo recomendado para etcd son 16GB de RAM e un procesador de catro núcleos. Hai que ter en conta que este cluster pode administrar unha enorme cantidade de instancias de Patroni futuras.

Tres servidores **Advance-3** para etcd e pgbackrest, a un coste de 109,24€ por servidor, por un total de 327,72€ mensuais.

Entre as opcións de ancho de banda quizais sería recomendable coller a que nos da máis garantías.

Tres servidores Infra-3 de base de datos para soportar múltiples instancias de Patroni e Postgres. Que ademáis integrarán PGBouncer. Precisan un ancho de banda considerable e un hardware bastante máis potente ca os nodos de etcd. O almacenamento será NVMe para que o acceso á información sexa o máis rápido posible.

Tres servidores a 465,79€ mensuais, por un total de 1397,37€.

Para os balanceadores de carga precisamos unha boa cantidade de memoria RAM e ancho de banda garantizado. Optamos por dous servidores **Advance-2**. O seu custo é de 141,24€ mensuais cada un, por un total de 282,48€.

O custo total de manter os servizos rondaría os 2000 euros mensuais.

6.6.2 Persoal

Esta infraestrutura ten un nivel de automatización que permitiría que fose controlada por un só administrador de bases de datos, posto que conta cun salario medio duns 37.000€ anuais.

Dependendo do tamaño do cluster, pode ser suficiente cun enxeñeiro de DevOps, que ronda os 30.000€ anuais.

7 Posibles melloras

Plantéxanse as seguintes melloras e recomendacións de cara ao futuro e á implantación nun contorno de produción:

- Ao configurar a autentificación de usuarios nas diversas ferramentas, especialmente Patroni e PGBouncer empregáronse contrasinais en claro por comodidade, nun entorno de produción sería convinte empregar encriptación.
- Etcd soporta TLS automático para a autentificación dos membros do cluster. Sería convinte xerar certificados dixitais e habilitalo.

 Actualmente PGBouncer non conta con failover automático nin monitorización específica. Aínda que é moi improbable que falle únicamente PGBouncer e o resto do nodo siga en pé, se o noso obxetivo é acadar a alta dispoñibilidade sería convinte ter un mecanismo para respaldalo.

Unha solución podería ser mediante un script configurado no crontab para que se revise o servizo constantemente e se intente recuperar se falla:

```
#!/bin/bash

STATUSPGB=$(systemctl is-active pgbouncer.service)
LOG="/var/log/pgbouncer_failover.log"
case $STATUSPGB in inactive)

#primeiro intentará recuperar o servizo pgbouncer
systemctl restart pgbouncer && sleep 5
STATUSPGB=$(systemctl is-active pgbouncer.service)
#se falla detén patroni para que promocione outro nodo e non se empregue este
if [ "${STATUSPGB}" = "inactive"]
then
systemctl stop patroni
echo "$(date) ------ Fallo ao reiniciar PGBouncer en $HOSTNAME" >> $LOG
else
echo "$(date) ------ Recuperouse PGBouncer en $HOSTNAME" >> $LOG
esac
```

8 Dificultades atopadas

Durante o desenvolvemento do proxecto solventáronse os seguintes problemas:

 Ao intentar levantar o HAProxy de respaldo unha vez configurado Keepalived o servizo entraba nun estado de erro. Isto debíase a que a IP virtual xa estaba asociada na interface do nodo HAProxy primario, polo que ao iniciar o respaldo, este detectaba que tiña asociada unha IP que non era local ao equipo.

Hai que habilitar a asociación de IPs non locais en Linux para solucionalo (ver apartado de Implementación).

Se arrancas de novo o cluster de etcd sobre un cluster de patroni
totalmente distinto ao que había inicialmente a información almacenada
polo DCS non coincide e pode xerarse un escenario split-brain no que cada
nodo intenta formar o seu propio cluster e seguir unha liña temporal
diferente.

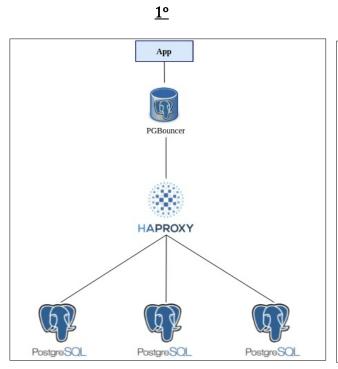
- É recomendable que o repositorio de pgBackRest non estea situado na mesma máquina que funciona como servidor primario da base de datos. De facelo así hai que empregar unha configuración específica (indicando a pgBackRest que a BBDD é local á máquina), eu optei por configurar un nodo repositorio.
- Aínda que indicase a Patroni na configuración que habilitase o arquivado de WAL, este non o habilitaba polo que non se podía empregar pgBackRest correctamente.

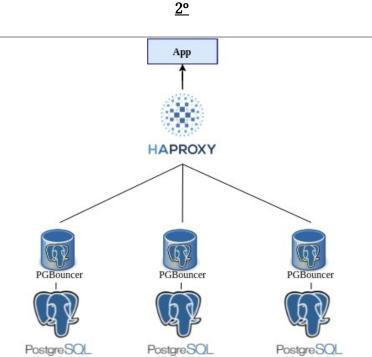
A solución foi reinicializar o cluster de Patroni:

- \$ patronictl -c /etc/patroni.yml reinit
- Dilema coa localización de PGBouncer:

á hora de posicionar o pool de conexións non tiña moi claro onde debía poñelo e atopei que hai quen conecta as aplicacións a unha única instancia de PGBouncer que conecta con HAProxy para que faga balanceo de carga das bases de datos.

A alternativa é o que se aplicou no proxecto: ter unha instancia de PGBouncer en cada servidor de base de datos e que a aplicación se conectase a través do HAProxy.

Unha app tarda moito menos en conectase á base de datos a través de PGBouncer debido a que os mecanismos de PostgreSQL para verificar credenciais cada vez que se solicita unha conexión son moi lentos.

Ademais, HAProxy redirixe a conexión entre os servidores, o cal resulta nun cambio de MAC na conexión coa BBDD. Se PGBouncer está situado diante de HAProxy as conexións no pool son invalidadas reiteradamente por ese cambio de

È por isto que se decidiu optar polo segundo achegamento.

Conclusións

Este proxecto ensinoume moito sobre PostgreSQL e a importancia que ten para o mantemento dun sistema de gran tamaño a automatización de procedementos e a verificación de que estes se realizan correctamente.

A tranquilidade que ofrece saber que tes un sistema ben mantido e configurado, capaz de restablecerse só e que nun futuro poidas escalar con facilidade non ten prezo, ou mellor dito si o ten, pero merece a pena se se trata dunha gran infraestrutura.

Non podo ignorar a frustración que sentín algúns días nos que tras varias horas intentando facer que algunha das partes funcionase, esta seguía fallando; non polo feito de ter que pasar máis tempo investigando, se non porque o meu tempo era bastante limitado e ter que dedicarlle unhas horas a un problema e non acadar unha resolución significaba ademais non poder avanzar noutros apartados importantes.

Poñerme a traballar no proxecto ao principio custaba; non saber por onde comezar ou que ferramentas empregar era abafante, pero unha vez estivo todo definido podía pasarme horas e horas xogando co software e era moi gratificante ver como as distintas pezas comezaban a encaixar e todo avanzaba.

E por isto polo que a experiencia, que comezou cargada de frustración rematou sendo moi instructiva e positiva.

10 Bibliografía e referencias

Todos os esquemas e diagramas deste proxecto foron realizados en draw.io, salvo os das páxinas 9 e 14.

As táboas e as gráficas fixéronse en <u>canva</u>.

Consultouse o github de distintas ferramentas para resolver problemas e documentarse:

Patroni

- Manual de configuración
- Etcd
- pgBackRest
  - Documentación por EDB
- HAProxy
  - Manual de configuración
- Keepalived
  - Guía de configuración por RedHat
- **PGBouncer**
  - Modos de pooling

Documentación de PostgreSQL:

- Streaming replication
- Hot standby
- Continuous archiving and PITR

Artigos:

- Escalando PostgreSQL
- Frameworks de alta dispoñibilidade
- Clusters de Etcd con Patroni
- Protocolo VRRP
- Algoritmo de consenso RAFT
- Split-brain
- Alta dispoñibilidade con Patroni
- Alta dispoñibilidade con Repmgr
- Failover automático de PostgreSQL
- Necesidade dun pool de conexións

Libros:

Pro Linux High Availability Clustering - Sander Van Gut, 2014

Guías:

- Activar asociación de IPs non locais
- Patroni: replicas e bootstrap

11 Anexos

11.1 Bootstrap dunha réplica a partires dun backup

No caso de que queiramos ampliar o tamaño do cluster podemos configurar Patroni para arrancar réplicas directamente a partires dun backup. Grazas á flexibilidade da configuración de Patroni e á ferramenta pgBackRest.

Para facelo, débese modificar o ficheiro de configuración de Patroni no nodo que se queira introducir ao cluster:

```
postgresql:
     create_replica_methods:
          command: pgbackrest --pg1-path=/data/patroni --stanza=produccion --delta restore
keep_data: True
no_params: True
    data_dir: /data/patroni
pgpass: /tmp/patroni
authentication:
               password: abc123.
          superuser:
               username: postgres
password: superdbadm
    parameters:
          archive_mode: "on"
archive_command: 'pgbackrest --stanza=produccion archive-push %p'
```

Agora simplemente queda iniciar o servizo e revisar os logs e o estado do mesmo. Rediriximos a saída do comando de arrancar o servizo e revisamos a información:

```
GNU nano 3.2
                                                                                                                                                                                                                                patroni_restore.log
     patroni.service – PostgreSQL HA Cluster
Loaded: loaded (/etc/systemd/system/patroni.service; disabled; vendor preset: enabled)
Active: active (running) since Wed 2021–06–16 22:16:12 CEST; 6s ago
Main PID: 698 (patroni)
Tasks: 12 (limit: 545)
Memory: 119.0M
CGroup: /system.slice/patroni.service
                                                                   system.slice/patroni.service

—698 /usr/bin/python /usr/local/bin/patroni /etc/patroni.yml

—707 pgbackrest ––pg1-path=/data/patroni ––stanza=produccion ––delta restore

—708 sh –c ssh –o LogLevel=error –o Compression=no –o PasswordAuthentication=no postgres

—709 ssh –o LogLevel=error –o Compression=no –o PasswordAuthentication=no postgres@192.$

—714 pgbackrest ––command=restore ––host–id=1 ––log–level–file=off ––pg1–path=/data/pat

—715 sh –c ssh –o LogLevel=error –o Compression=no –o PasswordAuthentication=no postgres@192.$
jun 16 22:16:12 postgres3 systemd[1]: Started PostgreSQL HA Cluster.
jun 16 22:16:13 postgres3 patroni[698]: 2021-06-16 22:16:13,206 INFO: Selected new etcd server
http://192.168.100.4:2379
jun 16 22:16:13 postgres3 patroni[698]: 2021-06-16 22:16:13,212
INFO: No PostgreSQL configuration items changed, nothing to reload.
jun 16 22:16:13 postgres3 patroni[698]: 2021-06-16 22:16:13,219
INFO: Lock owner: postgres1; I am postgres3
jun 16 22:16:13 postgres3 patroni[698]: 2021-06-16 22:16:13,224
INFO: trying to bootstrap from leader 'postgres1'
jun 16 22:16:14 postgres3 patroni[698]:
WARN: --delta or --force specified but unable to find 'PG_VERSION' or 'backup.manifest'
in '/data/patroni' to confirm that this is a valid $PGDATA directory. --delta and --force
have been disabled and if any files exist in the destination directories the restore
will be aborted.
      uill be aborted.
```


Vemos que efectivamente se está executando a restauración e nos da un aviso de que o directorio de Patroni debe estar baleiro, no noso caso non é preocupante xa que estamos a introducir unha nova réplica. Se fose un nodo que estivese sendo reintroducido sinxelamente borramos /data/patroni e asegurámonos de que únicamente o usuario postgres teña acceso rwx (700).

Esperamos un pouco e volvemos a mirar os logs:

Finalmente podemos revisar o estado do cluster, da mesma maneira que se amosou no apartado 4:

```
ot@postgres3:~# patronictl –c /etc/patroni.yml lis†
Cluster: postgres (6970693010785563236)
                           Role
                                     | State
                                                    | Lag in MB
Member
          Host
postgres1
                            Leader
                                       running
postgres2
                            Replica
                                                            0.0
                                      running
postgres3
            192.168.100.3
                                                            0.0
                            Replica
                                      running
```

Podemos confirmar polo tanto que todo se realizou correctamente.